

Protocole additionnel.

Les Plénipotentiaires des Parties Contractantes, en passant à la signature de l'Accord entre la République Tchécoslovaque et le Royaume d'Espagne concernant l'assistance judiciaire réciproque en matière civile et commerciale, se donnent acte du fait:

1° que les autorités de tutelle et de curatelle en Slovaquie et en Russie Subcarpathique sont, au sens de l'Accord, comprises dans les tribunaux;

2° que, pour les notifications d'actes, le Ministère de la Justice, à Prague, et le Ministère de Grâce et Justice, à Madrid, se serviront d'un formulaire dont le modèle sera arrêté ultérieurement par les Parties Contractantes.

Le présent Protocole fait partie intégrante de l'Accord.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires ont signé ce Protocole.

FAIT à Madrid, le 26 novembre 1927.

L. S. Dr. EMIL SPIRA m. p.

L. S. Dr. KAREL HALFAR m. p.

L. S. VICENTE GONZALEZ-ARNAO m. p.

L. S. JUAN GÓMEZ MONTEJO m. p.

Dodatkový protokol.

Zmocněnci smluvních stran, podepisující Dohodu mezi republikou Československou a královstvím španělským o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, dohodli se:

1. že soudy ve smyslu Dohody rozumějí se též poručenské (sirotčí) úřady na Slovensku a v Podkarpatské Rusi;

2. že pro doručování spisů bude ministerstvo spravedlnosti v Praze a ministerstvo milosti a spravedlnosti v Madridě používati formulářů, o jejichž vzoru se smluvní strany později dohodnou.

Tento protokol tvoří nedílnou součást Dohody.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ zmocněnci podepsali tento protokol.

DÁNO v Madridě, dne 26. listopadu 1927.

L. S. Dr. EMIL SPIRA v. r.

L. S. Dr. KAREL HALFAR v. r.

L. S. VICENTE GONZALEZ-ARNAO v. r.

L. S. JUAN GÓMEZ MONTEJO v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO DOHODU S DODATKOVÝM ZÁPÍSEM A SEZNAMEM, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE PŘITISKNOUTI DALI.

V TOPOLČIANKÁCH DNE 21. ZÁŘÍ LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO DEVÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCI:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhláshuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 14. května 1930 a Dohoda nabyla podle čl. 11 mezinárodní účinnosti za měsíc po výměně ratifikačních listin. Seznam správních úřadů, patřící podle čl. 7 k této Dohodě, bude uveřejněn dodatečně vyhláškou, jakmile o jeho pozměněném znění odpovídajícím nynějšímu právnímu stavu bude docílena dohoda s vládou španělskou.

Dr. Beneš v. r.

19.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím španělským o uznání a výkonu soudních rozhodnutí.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ ŠPANĚLSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention

entre la République Tchécoslovaque et le Royaume d'Espagne relative à la reconnaissance et à l'exécution de décisions judiciaires.

Le Président de la République Tchécoslovaque et Sa Majesté le Roi d'Espagne ont jugé utile de conclure une Convention relative à la reconnaissance et à l'exécution de décisions judiciaires et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

le Président de la République Tchécoslovaque:

Monsieur Emil Spira,

Docteur en droit, Chef de Département au Ministère de la Justice, et

Monsieur Karel Halfar,

Docteur en droit, Chef du Département des Traités Internationaux au Ministère des Affaires Etrangères,

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

Monsieur Vicente González-Arno y Amar de la Torre,

Ministre Résident, Chef de la Section du Contentieux à Son Ministère d'Etat, Chevalier de l'Ordre de Charles III, Commandeur de l'Ordre d'Isabelle la Catholique,

Monsieur Juan Gómez Montejo,

Chef de bureaux de premières classe du Corps technique de juristes de Son Ministère de la Justice,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

(Překlad.)

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím španělským o uznání a výkonu soudních rozhodnutí.

President republiky Československé a Jeho Veličenstvo král španělský pokládali za užitečné uzavřít úmluvu o uznání a výkonu soudních rozhodnutí a jmenovali k tomu cíli svými zmocněnci:

President republiky Československé:

p. JUDra Emila Spira,

odborového přednostu v ministerstvu spravedlnosti a

p. JUDra Karla Halfara,

přednostu oddělení mezinárodních smluv v ministerstvu zahraničních věcí,

Jeho Veličenstvo král španělský:

p. Vicente González-Arno y Amar de la Torre, ministra-residenta, přednostu právní sekce Svého státního ministerstva, rytíře řádu Karla III., komandéra řádu Isabelly Katolické a

p. Juan Gómez Montejo,

přednostu kanceláře první třídy technického sboru právních znaleců Svého ministerstva spravedlnosti,

kterí vyměnivše si své plné moci, jež byly shledány v dobré a náležité formě, shodli se na těchto člancích:

Article premier.

Seront considérées comme des décisions judiciaires au sens de la Convention les décisions rendues en matière civile ou commerciale, dans la procédure soit contentieuse soit non contentieuse, par les tribunaux ordinaires, les tribunaux spéciaux, les tribunaux arbitraux ou les autorités de tutelle (curatelle).

Les décisions rendues dans un procès pénal, sur conclusion de la partie civile, et les décisions prononçant la faillite ou homologuant un concordat ne seront pas considérées comme des décisions judiciaires en matière civile ou commerciale au sens de la Convention.

Article 2.

L'autorité des décisions judiciaires au sens de l'article premier rendues dans l'un des Etats Contractants sera reconnue dans l'autre Etat si elles remplissent les conditions suivantes:

1° que, pour l'affaire en question, les règles de compétence judiciaire internationale admises par le droit de l'Etat dans lequel la décision est invoquée, n'excluent par la juridiction de l'autre Etat;

2° que la reconnaissance de la décision ne soit pas contraire à l'ordre public ou aux principes du droit public de l'Etat où la décision est invoquée;

3° que, d'après la loi de l'Etat où la décision a été rendue, celle-ci soit passée en force de chose jugée;

4° qu'en cas de jugement par défaut, la partie défaillante contre laquelle la décision est invoquée ait été régulièrement citée, conformément à la loi de l'Etat où la décision a été rendue et que la citation l'ait atteinte en temps utile.

L'examen par les autorités de l'Etat où la décision est invoquée ne portera que sur les conditions énumérées sous chiffres 1 à 4. Ces autorités devront examiner d'office si les dites conditions sont remplies. Cet examen devra être terminé au plus tard dans les deux mois à compter du jour où l'autorité compétente a reçu les actes.

Article 3.

Les décisions judiciaires rendues dans l'un des Etats Contractants seront mises à exécution dans l'autre Etat si elles remplissent

Článek 1.

Za soudní rozhodnutí ve smyslu této úmluvy budou pokládána rozhodnutí vydaná ve věcech občanských nebo obchodních, ať již v řízení sporném nebo nesporném soudy řádnými, zvláštními, rozhodčími nebo úřady poručenáskými (opatrovnickými).

Rozhodnutí vydaná v řízení trestním k návrhu soukromé strany a prohlášení konkursu nebo potvrzení narovnání nebudou pokládána za soudní rozhodnutí ve věcech občanských nebo obchodních ve smyslu této úmluvy.

Článek 2.

Soudní rozhodnutí ve smyslu čl. 1. vydaná v jednom ze smluvních států budou uznána ve druhém státě, vyhovují-li těmto podmínkám:

1. že předpisy o mezinárodní soudní příslušnosti platné podle práva státu, kde rozhodnutí jest uplatňováno, nevyklučují příslušnosti druhého státu k rozhodování ve věci, o kterou se jedná;

2. že uznání rozhodnutí nepřičí se veřejnému pořádku nebo zásadám veřejného práva státu, kde jest rozhodnutí uplatňováno;

3. že rozhodnutí nabylo moci práva podle zákona státu, kde bylo vydáno;

4. že v případě rozsudku pro zmeškání obměškalá strana, proti které jest rozhodnutí uplatňováno, byla řádně obeslána podle zákona státu, kde bylo rozhodnutí vydáno a že obesláni bylo jí včas doručeno.

Zkoumání soudy (úřady) státu, kde rozhodnutí jest uplatňováno, bude se vztahovati pouze na podmínky, vypočítané pod číslem 1—4. Těmto soudům (úřadům) bude z úřední povinnosti zkoumati, zda uvedené podmínky byly splněny. Toto zkoumání musí býti skončeno nejdéle do dvou měsíců, ode dne, kdy příslušný soud (úřad) spisy obdržel.

Článek 3.

Soudní rozhodnutí vydaná v jednom ze smluvních států budou vykonána ve druhém státě, vyhovují-li podmínkám uvedeným ve čl.

les conditions énumérées dans l'article 2, chiffres 1 à 4 et si elles sont exécutoires dans l'Etat où elles ont été rendues.

L'examen par les autorités de l'Etat où l'exécution est demandée ne portera que sur les exigences indiquées au précédent alinéa. Ces autorités devront examiner d'office s'il est satisfait aux dites exigences. Cet examen devra être terminé au plus tard dans les deux mois à compter du jour où l'autorité compétente a reçu les actes.

Article 4.

La partie qui invoque la décision ou qui en demande l'exécution devra produire:

1° une expédition de la décision remplissant les conditions nécessaires à son authenticité;

2° une attestation que la décision est passée en force de chose jugée et, s'il y a lieu, qu'elle est devenue exécutoire; cette attestation sera délivrée par l'autorité qui a rendu la décision;

3° en cas de jugement par défaut une copie authentique de l'acte ou de l'assignation qui introduisait l'instance, ainsi qu'une attestation indiquant le mode et la date de la notification à la partie défaillante;

4° une traduction des pièces énumérées ci-dessus certifiée conforme d'après les prescriptions de l'un ou l'autre Etat; la traduction sera produite en Tchécoslovaquie en langue tchécoslovaque, en Espagne dans la langue espagnole.

Article 5.

Les sentences arbitrales rendues dans l'un des Etats Contractants et y ayant acquis la même autorité que les décisions judiciaires seront reconnues et mises à exécution dans l'autre Etat si elles satisfont aux prescriptions des articles précédents, en tant que celles-ci sont applicables.

Il en sera de même pour les transactions judiciaires et pour les transactions conclues devant des arbitres ou des tribunaux arbitraux.

Les attestations que les sentences, décisions ou transactions mentionnées dans cet article sont passées en force de chose jugée et qu'elles sont devenues exécutoires seront délivrées dans chacun des deux Etats Contractants par l'autorité qui y serait compétente pour autoriser l'exécution sur la base des dits titres exécutoires.

2., čís. 1—4 a jsou-li vykonatelná ve státě, kde byla vydána.

Zkoumání soudy (úřady) státu, kde se žádá za výkon, bude se vztahovati pouze na náležitosti uvedené v předcházejícím odstavci. Tyto soudy (úřady) jsou povinny zkoumati z úřední povinnosti, zda uvedené náležitosti byly splněny. Toto zkoumání musí býti ukončeno nejdele do dvou měsíců ode dne, kdy příslušný soud (úřad) spisy obdržel.

Článek 4.

Strana, která uplatňuje rozhodnutí nebo žádá za jeho výkon, musí předložit:

1. vyhotovení rozhodnutí, jež vyhovuje podmínkám nutným k průkazu pravosti;

2. potvrzení, že rozhodnutí nabylo moci práva, a pokud se týče, že se stalo vykonatelným; toto potvrzení bude vydáno soudem (úřadem), který vydal rozhodnutí;

3. v případě rozsudku pro zmeškání ověřený opis spisu nebo obsílky, kterou bylo zahájeno řízení, jakož i potvrzení udávající způsob a datum doručení obměškalé straně;

4. překlad listin shora vypočtených, ověřený podle předpisů jednoho nebo druhého státu; překlad bude předložen v Československu v jazyku československém, ve Španělsku v jazyku španělském.

Článek 5.

Výroky rozhodčí vydané v jednom ze smluvních států, které tam mají stejnou platnost jako rozhodnutí soudní, budou uznány a vykonány ve státě druhém, vyhovují-li předpisům předchozích článků, pokud jest jich možno použiti.

Totéž platí o soudních smírech a smírech sjednaných před rozhodci nebo rozhodčími soudy.

Potvrzení, že rozsudky, rozhodnutí nebo smíry uvedené v tomto článku nabyly právní moci a staly se vykonatelnými, budou vydána v každém z obou smluvních států soudem (úřadem), který tam bude příslušným ku povolání výkonu na základě uvedených exekučních titulů.

Article 6.

L'exécution sera requise par la partie intéressée directement auprès du tribunal dans la juridiction duquel elle doit avoir lieu.

La procédure en matière d'exécution sera réglée par la loi de l'Etat requis. Il en sera de même quant aux mesures prévues aux articles 9 à 11.

Article 7.

L'exécution des décisions relatives aux frais et dépenses visées à l'article 18, alinéas 1 et 2 de la Convention de la Haye de 17 Juillet 1905 sur la procédure civile et prononcées dans l'un des deux Etats est réglée à l'article 6 de l'Accord conclu entre les deux Etats Contractants sur l'assistance judiciaire réciproque en matière civile et commerciale.

Article 8.

Les dispositions de la présente Convention s'appliqueront quelque soit la nationalité des parties.

Article 9.

Le tribunal compétent à autoriser l'exécution accordera à la demande de la partie, conformément à ses lois, la prise de mesures de sûreté pour assurer les droits résultants du titre exécutoire à l'égard du débiteur. Ce tribunal révoquera éventuellement ces mesures, conformément à ses lois.

Article 10.

Avant même que les décisions indiquées aux articles premier et 5 soient passées en force de chose jugée, ou que le délai prévu dans la décision pour l'accomplissement se soit écoulé, le tribunal compétent à autoriser l'exécution pourra, sur demande, accorder la prise de mesures conservatoires d'après les dispositions en vigueur dans l'Etat requis.

Article 11.

Des mesures provisoires seront accordées déjà avant le procès ou au cours du procès sur la demande de la partie dont les intérêts se trouvent menacés, même si un tribunal de l'autre Etat est compétent pour statuer dans l'affaire en question.

Article 12.

Si des doutes surgissent au sujet des questions que l'application de la présente Conven-

Článek 6.

Za exekuci má zúčastněná strana žádati přímo u soudu, v jehož obvodu má exekuce býti vykonána.

Řízení ve věcech exekučních řídí se zákony dožádaného státu. Totéž platí o opatřeních, o nichž jednají články 9. až 11.

Článek 7.

Výkon rozhodnutí o nákladech a útratách uvedených ve článku 18, odst. 1. a 2. haagské úmluvy ze dne 17. července 1905 o soudním řízení civilním, byla-li vydána v jednom z obou států, řídí se podle článku 6. dohody mezi oběma smluvními státy o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních.

Článek 8.

Ustanovení této úmluvy jest použiti bez ohledu na státní příslušnost stran.

Článek 9.

Soud příslušný ku povolení exekuce povolí k žádosti strany podle svých zákonů zajišťovací opatření k zajištění práv z exekučního titulu proti dlužníkovi. Tento soud zruší případně tato opatření podle svých zákonů.

Článek 10.

Soud příslušný ku povolení exekuce může, dokonce i dříve, než rozhodnutí uvedená ve člancích 1. a 5. nabyla právní moci nebo než uplynula lhůta k plnění stanovená v rozhodnutí, povoliti na žádost zajišťující opatření podle předpisů platných v dožádaném státě.

Článek 11.

Na žádost strany, jejíž zájmy jsou ohroženy, budou povolena prozatímní opatření již před sporem nebo za sporu, a to i tehdy, když k rozhodnutí ve věci, o kterou se jedná, jest příslušným soud druhého státu.

Článek 12.

Vyskytnou-li se při provádění této úmluvy pochybnosti, sdělí si ministerstvo spravedlnosti